

Flygplan J34 *Hawker Hunter*

Historia

J34 Hawker Hunter var ett *enmotorigt brittiskt stridsflygplan utvecklat av Hawker Aircraft under slutet av 1940-talet. Huntern kunde flyga snabbare och högre än alla tidigare brittiska jaktflygplan. Den 7 september 1953 satte testpiloten Neville Duke hastighetsrekordet 1 172 km/h i en Hunter som därmed blev världens snabbaste jetflygplan. Hunter har tillverkats i 1 972 exemplar*

och har tjänstgjort i 19 olika flygvapen.

Den 20 juli 1951 genomförde den första prototypen sin jungfruflygning. Produktionsmodellen flög första gången 16 maj 1953 och i juli 1954 togs den i tjänst i Royal Air Force.

Hunter konstruerades ursprungligen som ett jaktflygplan och var när det togs i tjänst överlägset alla tidigare brittiska jaktflygplan när det gällde prestanda. Den var även konstruerad för att kunna laddas och tankas snabbt

för att kunna komma upp i luften igen så snabbt som möjligt..

Huntern är helt *byggd i metall med självbärande flygkropp*. Vingarna är pilvingar som är svepta 35° bakåt. Flygplanet består av sju huvuddelar; Främre flygkropp med cockpit, kanonpaketet med automatkanonerna, mittre flygkropp med luftintag och vingfästen, bakre flygkropp med motorn, stjärten med fena och stabilisatorer samt höger och vänster vinge. Dessa delar tillverkas separat och är individuellt utbytbara.